

STANDARDY OCHRONY DZIECI W OBIEKCIE

Preambuła

Mając na uwadze:

- obowiązek wynikający z ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich
- treść wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie biznesu i praw człowieka, uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw dzieci,

przyjmuje się do stosowania **Standardy Ochrony Dzieci**.

Standardy Ochrony Dzieci są realizowane w oparciu o niżej wymienione zasady:

1. poszanowania praw dzieci,
2. odpowiedzialności społecznej,
3. podejmowania interwencji w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że dziecko doznaje krzywdy,
4. weryfikowania możliwości i kompetencji pracowników do realizacji obowiązków wynikających z niniejszych standardów.

§ 1.

[Słowniczek]

Na potrzeby tego dokumentu poniżej wymienionym terminom nadano następujące znaczenie:

1. **Przedsiębiorca** - podmiot zarządzający obiektem turystycznym. Przedsiębiorcą jest spółka Bagińscy Spa Sp. z o.o., posiadająca NIP 8571815515, REGON 812648008, wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 0000178494, działająca pod adresem: ul. Polna 5, w Pobierowie (72-346),
2. **Obiekt** – Obiekt hotelowy Bagiński SPA, zlokalizowany w Pobierowie (72-346), przy ul. Polnej 5, prowadzony przez
3. **Obiekty turystyczne** – obiekty hotelarskie oraz inne obiekty, w których są świadczone usługi hotelarskie określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych.
4. **Dziecko/małoletni** - na potrzeby niniejszych standardów przyjmuje się, że dzieckiem, jest każda osoba, która nie ukończyła 18 roku życia.
5. **Opiekun dziecka** – przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych)
6. **Obca osoba dorosła** - każda osoba powyżej 18 roku życia, która nie jest dla dziecka jego opiekunem, w rozumieniu pkt 3.
7. **Krzywdzenie dziecka** - Krzywdzenie dziecka - krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

Przemoc fizyczna wobec dziecka - jednorazowe bądź powtarzające się działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa.

Przemoc psychiczna wobec dziecka. Jest to długotrwała, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Obejmuje działania i zaniechania, a do przejawów przemocy psychicznej zaliczają się w szczególności relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu; nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem; demoralizacja.

Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (np. stosunek seksualny, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy).

Zaniedbywanie dziecka. Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych).

Przestępstwo na szkodę dziecka – kodeks karny co do zasady zawiera katalog czynów zabronionych, które mogą być popełnione na szkodę dorosłych i dzieci. Dodatkowo przewidziane są w nim czyny zabronione, które znajdują zastosowanie w przypadku ich popełnienia na szkodę osoby małoletniej, w tym także osoby małoletniej, która nie ukończyła do 15 roku życia).

Przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności. - są to przykładowo:

- a) zgwałcenie (art. 197 kodeksu karnego),
 - b) wykorzystanie niepoczytalności i bezradności innej osoby przy popełnianiu czynu zabronionego, który to czyn polega na doprowadzeniu danej osoby do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności (art. 198 kk),
 - c) wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia innej osoby, przy popełnianiu czynu zabronionego, który to czyn polega na doprowadzeniu tej osoby do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności (art. 199 kk),
 - d) obcowanie płciowe z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszczenie się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadzenie jej do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania (art. 200 kk),
 - e) grooming (uwiedzenie małoletniego za pomocą środków porozumiewania się na odległość - art. 200a kk).
 - f) rozpowszechnianie, produkowanie, utrwalanie lub sprowadzanie, przechowywanie lub posiadanie albo rozpowszechnianie lub prezentowanie treści pornograficzne z udziałem małoletniego, a także posiadanie przetworzonego wizerunku dziecka, uczestnictwo w prezentacji treści pornograficznych z udziałem małoletniego (art. 202 K.k.)
8. **Pracownik** - osoba zatrudniona na umowę o pracę lub świadcząca usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej (np. zlecenie, B2B, umowa o dzieło), a także stażysta, praktykant, wolontariusz itp.
9. **Pracownikiem pracującym z dziećmi** - osoba, której **rzeczywiste obowiązki** są związane z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Rozdział I Pracownicy obiektu

§ 2.

[Edukacja pracowników]

1. Obiekt prowadzi edukację swoich pracowników w celu wyposażenia ich w umiejętność rozpoznawania objawów krzywdzenia dziecka oraz umiejętność szybkiego i odpowiedniego reagowania na sytuacje krzywdzenia.
2. Każdy pracownik, przed dopuszczeniem do pracy, zapoznaje się ze Standardami Ochrony Dzieci, co potwierdza złożeniem oświadczenia o dokonaniu tej czynności. Jednocześnie składa zobowiązanie przestrzegania zasad i procedur zawartych w standardach.

§ 3.

[Osoby odpowiedzialne za realizację Standardów Ochrony Dzieci w Obiekcie]

1. Nadzór nad stosowaniem Standardów Ochrony Dzieci prowadzi Przedsiębiorca.
2. Dyrektor Obiektu jest osobą odpowiedzialną za zapoznanie pracowników z treścią Standardów Ochrony Dzieci oraz monitorowanie jej stosowania w Obiekcie.
3. Dyrektor organizuje i dokumentuje proces edukacji pracowników w zakresie rozpoznawania symptomów, że przebywające w obiekcie dziecko może być krzywdzone oraz sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje, zgodnie z procedurami przyjętymi przez obiekt.
4. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa, Dyrektor Obiektu jest odpowiedzialny za zabezpieczenie dowodów (w tym nagrań z monitoringu) i przekazanie ich na wniosek służb w formie kopii listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.
5. Dyrektor Obiektu jest odpowiedzialny za prowadzenie procedury w sytuacji, kiedy doszło do skrzywdzenia dziecka przez pracownika obiektu lub inną osobę dorosłą, która nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Przedsiębiorcę, lecz przez podmiot trzeci.
6. Dyrektor Obiektu może:
 - 1) wyznaczyć osobę, która podczas nieobecności lub niedostępności Dyrektora Obiektu będzie odpowiedzialna za:
 - a) podjęcie bezpośrednich działań w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia krzywdy dziecka,
 - b) zastosowanie procedury interwencji, o której mowa w rozdziale III;
 - 2) na podstawie umowy, powierzyć osobie trzeciej posiadającej wiedzę prawniczą z zakresu prawa karnego oraz prawa rodzinnego i opiekuńczego oraz tytuł zawodowy adwokata albo radcy prawnego poniższe zadania z zakresu Ochrony Dzieci w Obiekcie:
 - a) opis interwencji lub zgłoszonych zdarzeń związanych z krzywdzeniem dziecka na terenie obiektu w Rejestrze Interwencji,
 - b) monitorowanie i aktualizację Standardów Ochrony Dzieci oraz ich dostępność zarówno wśród pracowników jak i innych podmiotów współpracujących z obiektem oraz gości,
 - c) prowadzenie szkoleń dla pracowników z Zakresu niniejszych Standardów.
7. Dane Dyrektora są dostępne dla wszystkich pracowników i gości obiektu, również dzieci. Dane zawierają informację, w jaki sposób można skontaktować się z Dyrektorem.

§ 4.

[Zasady bezpiecznych relacji pracownik – dziecko]

1. Do stosowania poniższych zasad zobowiązani są wszyscy pracownicy Obiektu oraz inne osoby dorosłe, które mają kontakt z dziećmi na terenie obiektu, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą obiektu.
2. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników mających kontakt z dziećmi znajdującymi się na terenie Obiektu jest traktowanie dziecka z szacunkiem i uwzględnianie jego godności i potrzeb.
3. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracowników i inne osoby dorosłe wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.

§ 5.

[Zachowania i praktyki oczekiwane od pracowników]

1. Pracownicy traktują dzieci z cierpliwością i szacunkiem.
2. Pracownicy udzielają dzieci odpowiedzi adekwatnych do jego wieku i danej sytuacji.
3. Pracownicy mogą udzielać dzieciom informacji o dostępności Standardów Ochrony Dzieci.
4. Pracownicy traktują dzieci jednakowo, bez względu na jakiegokolwiek cechy, w tym ich płeć, orientację seksualną, stopień niepełnosprawności, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
5. Pracownicy używają sprzętu i wyposażenia w sposób zgodny z przeznaczeniem, dbając o bezpieczeństwo otoczenia.
6. Pracownicy w zależności od konkretnej sytuacji (w szczególności gdy sytuacja może wskazywać na zagrożenie bezpieczeństwa dziecka) podejmują działania w celu odnalezienia opiekuna w przypadku pozostawionych bez opieki dzieci.
7. Pracownicy informują Dyrektora Obiektu o obserwacjach w zakresie potencjalnych zachowań, o których mowa w § 6.

§ 6.

[Zachowania i praktyki niedopuszczalne ze strony pracowników w stosunku do dzieci w obiekcie]

1. Pracownicy nie stosują agresji werbalnej ani pozawerbalnej względem dzieci.
2. Pracownikom nie wolno utrzymywać wizerunku dziecka w celach prywatnych ani służbowych (nagrywanie, fotografowanie) bez zgody rodziców lub opiekunów dziecka i zgody samego dziecka, przy czym wyjątkiem jest sytuacja, kiedy wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza (wówczas zgoda rodzica ani opiekuna dziecka nie jest wymagana).
3. Pracownikom nie wolno w ramach pracy proponować dziecku alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji.
4. Pracownikom nie wolno przekraczać granicy nietykalności osobistej dziecka bez jego zgody.

Rozdział II

[Procedura identyfikacji dziecka podczas rejestracji w recepcji]

1. Pracownik recepcji, przy rejestracji gościa może poprosić o:

- a) dokument tożsamości dziecka (dowód osobisty, paszport) lub inny dokument potwierdzający dane dziecka (np. legitymacja szkolna, aplikacja MObywatel, Internetowe Konto Pacjenta);
 - b) podanie informacji w przedmiocie:
 - danych dziecka (np. imię, nazwisko, adres, datę urodzenia),
 - relacji prawnej między dorosłym a dzieckiem;
 - c) okazanie stosownego dokumentu np. zgody rodzica na podróżowanie danej osoby z dzieckiem (wobec osób, które nie są opiekunami prawnymi dziecka);
 - d) odebranie oświadczenia, zgodnie ze wzorem przygotowanym przez Obiekt, z którego to oświadczenia wynika, że:
 - dziecko przebywa pod opieką osoby uprawnionej na podstawie przepisów prawnych, bądź
 - pod opieką osoby upoważnionej przez osobę uprawnioną.
2. W przypadku odmowy gościa wykonania czynności określonych w ust. 1, pracownik recepcji może w celu podjęcia próby uzyskania informacji lub oświadczenia, o których mowa w ust. 1, wyjaśnić gościowi, że procedura służy zapewnieniu bezpieczeństwa dzieciom korzystającym z Obiektu, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich,
3. W razie, gdy próba uzyskania informacji lub oświadczenia, o której mowa w ust. 2, okaże się nieskuteczna, pracownik recepcji powinien:
- zachować szczególną uwagę podczas rozmowy odbywającej się celem rejestracji gości (w tym dzieci) oraz późniejszych rozmów z gośćmi (w tym dziećmi), w szczególności gdy dziecko komunikuje krzywdę bądź istnieje uzasadniona obawa, że dziecko jest krzywdzone (m. in. jest ofiarą przemocy fizycznej lub psychicznej), przy czym niektóre przypadki, które mogą wzbudzić uzasadnioną obawę co do krzywdy dziecka zostały opisane w załączniku nr 1 niniejszych Standardów.
 - w dalszej kolejności zawiadomić Dyrektora Obiektu bądź osobę przez niego wyznaczoną w rozumieniu § 3.

Rozdział III [Procedury reagowania]

§ 7. [Ujawnienia okoliczności wskazujących na krzywdzenie dziecka przez osobę dorosłą]

1. Ujawnienie krzywdzenia może nastąpić w następujący sposób:
 - a) dziecko ujawniło pracownikowi obiektu fakt krzywdzenia,
 - b) pracownik zaobserwował krzywdzenie,
 - c) dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie lub chaotycznie lub popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem dzieci w pokoju osoby dorosłej.
2. Pracownik, który ma uzasadnione podejrzenie, że dziecko przebywające w obiekcie zostało skrzywdzone, powinien niezwłocznie zawiadomić Dyrektora Obiektu lub osobę przez niego wyznaczoną. Osoby te, po zaznajomieniu się z sytuacją, w razie zaistnienia takiej potrzeby, zawiadamiają Policję.

3. W przypadku, gdy świadkami nietypowych lub podejrzanych sytuacji są pracownicy innych działów Obiektu np. serwis sprzątający, obsługa pokoi, pracownicy baru i restauracji, strefy relaksu, ochrony i in., powinni oni niezwłocznie Dyrektora Obiektu lub osobę przez niego wyznaczoną.
4. W zależności od sytuacji i miejsca Dyrektora Obiektu lub osoba przez niego wyznaczona, weryfikuje, na ile podejrzenie krzywdzenia dziecka jest zasadne. W tym celu dobiera odpowiednie środki prowadzące do wyjaśnienia sytuacji lub podejmuje decyzję o przeprowadzeniu interwencji i zawiadania Policję.
5. W przypadku zaistnienia realnego zagrożenia bezpieczeństwa dziecka, pracownik, który powziął uzasadnione podejrzenie skrzywdzenia dziecka niezwłocznie zawiadania Policję, dzwoniąc pod numer 112 i opisując okoliczności zdarzenia. Niezależnie od powyższego Pracownik zawiadania o zdarzeniu Dyrektora Obiektu lub osobę przez niego wyznaczoną .
6. W przypadku określonym w art. 243 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Postępowania Karnego (zgodnie z którym każdy ma prawo ująć osobę na gorącym uczynku przestępstwa lub w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa, jeżeli zachodzi obawa ukrycia się tej osoby lub nie można ustalić jej tożsamości) można dokonać ujęcia obywatelskiego osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia Policji, osoba zatrzymana pozostaje pod nadzorem pracowników ochrony lub innych pracowników hotelu, którzy mogą dokonać takich czynności bez narażenia swojego zdrowia lub życia.
7. W miarę możliwości, pracownik powinien zadbać o bezpieczeństwo dziecka, sprawując opiekę nad dzieckiem do czasu przyjazdu Policji.
8. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa skutkującego kontaktem dziecka z materiałem biologicznym sprawcy (sperma, ślina, naskórek), pracownik w miarę możliwości powinien:
 - zapobiec, aby dziecko myło się oraz jadło i piło do czasu przyjazdu Policji,
 - spokojnie i z szacunkiem wyjaśnić dziecku, dlaczego zastosowano wobec niego takie ograniczenia.
9. Po przejęciu dziecka przez Policję, należy zabezpieczyć materiał z monitoringu oraz inne istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i przekazać je Dyrektorowi Obiektu lub osobie przez niego wyznaczonej, którzy na wniosek służb prześlą ich kopię listem poleconym lub osobiście Prokuratorowi lub Policji.
10. Po interwencji, pracownik zgłasza zdarzenie Dyrektora Obiektu lub osobie przez niego wyznaczonej, celem opisanego ich w Rejestrze Interwencji).

§ 8.

[Podejrzenia lub stwierdzenia

krzywdzenia dziecka przez pracownika bądź osobę dorosłą zatrudnioną przez podmiot trzeci współpracujący z Przedsiębiorcą]

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika lub inną osobę dorosłą, która nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Obiekt lecz przez podmiot trzeci, współpracujący z Przedsiębiorcą, pracownik, który powziął tę informację powinien niezwłocznie poinformować o tym fakcie Dyrektora Obiektu lub osobę przez niego wyznaczoną.
2. Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, pracownik, który powziął wiadomość na ten temat, powinien niezwłocznie powiadomić Policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić Dyrektora Obiektu lub osobę przez niego wyznaczoną. Dyrektor Obiektu lub osoba przez niego wyznaczona powiadamiają osoby pod których pieczę znajdują się dzieci.

3. W przypadku, gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę (np. dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka), Dyrektor, po zapoznaniu się z sytuacją (w szczególności po wysłuchaniu pracownika podejrzewanego o krzywdzenie) podejmie stosowne działania. Dyrektor może w szczególności:
 - wezwać pracownika do zaniechania naruszeń umowy z przedsiębiorcą,
 - zobowiązać pracownika do ponownego zapoznania się ze Standardami Ochrony Dzieci w Obiekcie),
 - zastosować jedną z kar przewidzianych w kodeksie pracy (np. upomnienie bądź naganą),
4. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia nie jest bezpośrednio zatrudniona przez *Obiekt*, lecz przez podmiot trzeci, wówczas Dyrektor lub osoba przez niego zatrudniona, zawiadamiają pracodawcę ww. osoby o powyższym naruszeniu.

§ 9.

[stwierdzenia stosowania innych form przemocy wobec dziecka przez rodzica albo opiekuna]

1. W przypadku stwierdzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica, opiekuna lub inną osobę dorosłą, z którą dziecko przebywa na terenie obiektu, każdy pracownik będący świadkiem takiego krzywdzenia powinien na nie zareagować.
2. Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, osoba, która powzięła wiadomość na ten temat, powinna niezwłocznie powiadomić policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić Dyrektora lub osobę przez niego wyznaczoną.
3. Jeżeli pracownik obiektu jest świadkiem przemocy fizycznej zastosowanej wobec dziecka w miarę możliwości powinien starać się przerwać krzywdzenie i zareagować stosownie do okoliczności, w szczególności poprzez spokojną rozmowę czy zgłoszenie sytuacji Dyrektorowi bądź osobie przez niego wyznaczonej.
4. W sytuacji pozostawienia dziecka poniżej 7 roku życia bez opieki, pracownik który powziął informacje o takim zdarzeniu, powinien powiadomić o tym fakcie Dyrektora Obiektu lub osobę przez niego wyznaczoną. Dyrektor, który został powiadomiony o sytuacji podejmuje decyzje o dalszym postępowaniu, w kontekście zapisów Kodeksu Karnego i Kodeksu Wykroczeń. W zależności od tego kontekstu Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona, podejmuje próbę odnalezienia rodzica, opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa na terenie obiektu i wyjaśnia, że nie może on pozostawiać dziecka bez opieki. W sytuacji, kiedy odnalezienie rodzica, opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa w obiekcie nie jest możliwe, bądź lub rodzic, opiekun prawny, inna osoba dorosła nie chce lub nie jest zdolna przejąć opieki nad dzieckiem, przełożony może zawiadomić o tym fakcie Policję. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka.

Rozdział V

[Monitoring i ewaluacja Standardów Ochrony Dzieci]

1. Przedsiębiorca powierza Dyrektorowi odpowiedzialność za Standardy Ochrony Dzieci stosowane w *Obiekcie* i umieszcza jego dane kontaktowe w miejscu łatwo dostępnym dla personelu oraz gości hotelu, w tym również dzieci.
2. Dyrektor, nie rzadziej niż, raz na dwa lata dokonuje monitoringu i ewaluacji Standardów Ochrony Dzieci, przy czym, może zadanie to powierzyć osobie, o której mowa w § 3 ust. 6 pkt. 2.

3. Monitoring i ewaluacja obejmują:
 - weryfikację realizacji Standardów Ochrony Dzieci,
 - reagowanie na sygnały naruszenia zasad i procedur,
 - zaproponowanie potencjalnych zmian w dokumencie, zwłaszcza pod kątem dostosowania ich do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami,
 - poziom realizacji Standardów Ochrony Dzieci.
4. Monitoring i ewaluacja mogą obejmować przeprowadzenie ankiety, celem wprowadzenia potencjalnych zmian w niniejszych Standardach oraz obserwacji, czy w Obiekcie występują potencjalne naruszenia w obszarze zasad i procedur Standardów Ochrony Dzieci.

Rozdział VI

[Przepisy końcowe]

1. Standardy Ochrony Dzieci wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 2024 r.
2. Standardy Ochrony Dzieci są udostępnione wszystkim pracownikom w formie tradycyjnej (wydrukowanej) w biurze Obiektu.
3. Standardy Ochrony Dzieci są udostępniane gościom poprzez umieszczenie na stronie internetowej <https://bagincyspa.com.pl/>